

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΗΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

Π Ε Ρ Ι

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΥΡΔΑ

Ήθησα συνδρομή πρ. β. διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 3,50 προπληρωτέας.

ΕΤΟΣ Η.—'Εν 'Αθήναις 1 'Οκτωβρίου 1886.—'Αρ. 11.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ τῶν ἀνατολ. ἀνέμων.— Μήρησις.—'Ι μέρουσι.—'Πνευματικὸς καὶ νεφρο-
γία.—'Πνευμὸν κατὰ κοστικὸς.— Λαβάντες.— Κατασκευὴ λάβαντες.—'Ἐλατον
γλυκομανθάνων.— Καθαρισμὸς ἐλατον.— Θάνατος.— Καρφίδες.—'Αριθμοὶ σφαιρι-
κῶν σφαιρι.— Προφύλαξις ἀγγελων.— Νοσήσια ἀναφύ.—'Ρητά.— Κατάποσις
μαγαριδίου.— Τέρας.— Υπνωτισμός.

Α' ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΙΕΙΑ

→ o ←

Περὶ τῶν ἀνατολικῶν ἀνέμων.

Κατὰ τὰ προλεχθέντα ἀνατολικοὶ ἀνεμοὶ λέγονται οἱ πνεύον-
τες μεταξὺ τῶν τροπικῶν, ἤτοι ἐντὸς τῆς διὰ κλιμακωμένης ζώνης
ἐπειδὴ ὁ ἕκαστος τῶν τροπικῶν ἀπέχει τοῦ ἰσημερινοῦ περὶ τὰς
23 μοίρας, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ διαίρειται 12 ἀνέμων ἢ ἀπὸ τοῦ
ἰσημερινοῦ ἀπόστασις τῶν πρὸς τούτων ἐκατέρωθεν πνευμάτων ἀνέ-
μων εἰς ἴση μὲ 30 μοίρας, ἔπεται ἐκ τούτων ὅτι ἀνατολικὸς ἀ-
νεμος εἰς ὑπάρχει, ὁ ἀπηναικτικὸς (λαβάντες). ὡσαύτως καὶ δυτικὸς
ἀνεμος εἰς ὑπάρχει, ὁ ζέφυρος (πνεύοντες).

Ὁ ανατολικὸς ἄνεμος δὲν εἶνε πολὺ ὑγιεινός· ἐπιφέρει γυναικίαι καὶ τὰς νόσους βαρύνει.

Δυτικὸς ἄνεμος.

Καλεῖται **ζέφυρος** (πυκνότερος)· εἶνε ὁ θερμότερος, ἥδιαιτός ὁ μᾶλλον εὐθείας τῶν ἀνέμων, παρέχει ἄρσερότητα καὶ εὐφροσύνην. Ὁ δὲ Ὀμηρὸς περιγράφων τὰ ἑλλήσια πεδία λέγει
κάσι ζεφύριο διάπνευσιν ἀήται.

Κατ' Ὀμηρον ὁ ἄνεμος οὗτος πνέων τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος ἐπιφέρει μὲν φύσι, τὰ δὲ πέσει· τὸ ἔαρ ζωυρεῖ τὴν βλάστησιν καὶ τὸ θέρος συντελεῖ πρὸς τὴν ὀρμηανσιν τῶν καρπῶν.

Πάντοτε πνέει περὶ τὴν δελφιν καὶ οὐδέποτε τὴν πρῶσαν πρὸς τὴν δὲ χαμηλὰ καὶ οὕτω καθαρίζει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκ παλαιῶν μiasmάτων· τούτου πνέοντος, οἱ κύνας ἥμισα ἐκφυλάττει, διότι τὰ ἔχνη παρασύρονται παρὰ τοῦ ἀνέμου τούτου, πνέοντος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Τὴν χειρῶν ὁ ζέφυρος οὐ πνέει τὴν δελφιν, ἀλλὰ περὶ τὴν πρῶσαν, καὶ τότε φέρει μεγάλας νεφέλας καὶ ἐν θαλάσσῃ κυμῆας· τούτων τὸν ζέφυρον ὁ Ὀμηρὸς καλεῖ **θύσση**. Ὁ ζέφυρος οὗτος, ὁ θυσαῆς, ἰδίως πνέει κατὰ τὴν εὐσίαν τοῦ ἄστρου τοῦ κισμῆνου **ἔριφρος**· τότε ἄνεμοι θυελλώδεις καὶ τρικυμῆαι γίνονται· Ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐστὶν *ἐρίφρος*.

(ἀκολουθεῖ).

Β'. ΥΓΙΕΙΝΗ ΕΚΑΣΤΩ

Ὁ μιμητικὸς ἄνθρωπος.

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε τὸ μιμητικώτερον τῶν ζῴων. Ἡ μίμησις ἢ ἡ πρώτη ἀναφαινομένη δύναμις κατὰ τὴν νεανικήν καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν. Διὰ ταύτης τὸ παιδίον λαμβάνει τὰ πρῶτα μαθήματα. Ὁ Πλάτων θεωρεῖ ταύτην ὡς τὴν βᾶσιν τῆς ἀνατροφῆς (παιδείας). Διὰ ταύτης, λέγει, γίνονται ἄνδρες, σώφρονες, ἀγαθοί, ἐλεύθεροι κλπ. Ὁ Πλούταρχος θεωρεῖ ὡσαύτως μεγίστην δύναμιν τὴν μίμησιν πρὸς τὴν ἀγωγὴν τῶν νέων· «*ἂν γὰρ οἰκιστὴρ ἀσπίδων μαθήσει*» λέγει.

Ἡ μίμησις συμπίπτει μετὰ τῆς **συμπαθείας**. Θεωρῶν πρὸς τὸ πούμενον, λυπεῖται γελῶντα, γελᾷ χωρὶς νῆ θέλη· χαρομῆται

ἀντιγασμάται, κλπ. ὅταν εὐροῦντα ἴδῃ τις, διατίθεται πρὸς τὸ εὐροῦν· μὲν ὅταν ἴδῃ τις ὑφιστάμενον ἐγγεῖρισιν, αἰσθάνεται πένον ἐν τῇ διανοίᾳ. Πιλλὰ νευρικὰ πάθη μεταδίδονται διὰ τῆς συμπαθείας. Ἡ γυναικίαι νευρικαί, παιδία νευρικὰ καὶ νέοι τοιοῦτοι θεωροῦνται ἐπιληπτικοί· διὰ τούτου, ὅταν τις ὑφίπται ἐπιληπτικόν, ἐγένοντο ἐπιληπτικοί· καλῶς ποιοῦσαι αἱ γυναῖκες σταται τοῦ σπασμοῦ τῆς ἐπιληψίας, καλῶς ποιοῦσαι αἱ γυναῖκες ἀπαγορεύουσι τὰ παιδία, τὰ κοράσια, κλπ. τοῦ νὰ θεωροῦσιν ἐπιληπτικόν. Ἐν τῶνδε, ἐὰν ἐν καιρῷ συνελεύσεως προσεβάλλετο τις ἐξ ἐπιληψίας, ἀμέσως διελύετο ἢ συνέλευσις, ἵνα μὴ ὀράσι τὸν πάθος. Διὰ τούτου ἡ νόσος αὕτη ἐκλήθη **νόσος** τῆς συνελεύσεως (morbus commicialis).

Ἡ ἔξις καὶ ἡ συμφορα διαφέρει τῆς μιμήσεως καὶ τῆς συμπαθείας. Ἡ ἔξις εἶνε διάθεσις ἀποκτωμένη ἐκουσίως διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἐπαναληψίως. Ἡ μίμησις εἶνε αἰσθημα μὴ ὑποκείμενη εἰς τὴν θέλησιν. Ἡ ἔξις ἐξασθενεῖ τὰ ἠθικὰ πάθη, καὶ αὐτοῦς μὲν εἰς τὴν θέλησιν. Ἡ ἔξις ἐξασθενεῖ τὰ ἠθικὰ πάθη, καὶ αὐτοῦς μὲν εἰς τὴν θέλησιν. Οἱ θυμόντες συνεχῶς δὲν βλάπτονται ὑγιεινῶς. Οἱ ὑποκείμενοι εἰς συγνοῦς πόνους, ὀλιγώτερον αἰσθάνονται τούτους. Ἡ μίμησις ὅμως ἐπαυξάνει τὰ ἠθικὰ πάθη κλπ.

Ταῦτα πρέπει καλῶς νὰ γνωρίζωσιν οἱ γονεῖς, ἰδίως αἱ μητέρες καὶ οἱ παιδαγωγοὶ ἵνα φυλάξωσι τὴν ἀγωγὴν καὶ ἀνατροφὴν τῶν παιδῶν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας. Ἡ πρὸς ταῦτα ἀπροσεξία τῶν γονέων ἐπιφέρει καὶ τὴν κακὴν ἀνατροφὴν τῶν νέων, ἐξ ἧς γίνονται βλάβη οὐ μόνον εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς βλάβην τὴν οἰκογένειαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν διαφθορὰ, καὶ εἰς τὴν Πατρίδα ζημίαι.

Διὰ τῆς ἀναγωγῆς μυθιστορημάτων καὶ ἄλλων διαφθορᾶς βιβλίων, διαστρέφονται τὰ ἦθη. Διὰ τῆς παραστάσεως τῶν γραφομένων, ὡσπερ ἐν θεάτρῳ γίνεται, ἔνεκεν τῆς μιμητικῆς διαθέσεως τοῦ ἀνθρώπου αἱ ἐντυπώσεις γίνονται μεγαλειότεραι καὶ ζωηρότεραι, καὶ τὰ ἠθικὰ ἀποτελέσματα μέγιστα. Οἱ ἀρχαῖοι καλῶς ταῦτα γνωρίζοντες ἐπεινόησαν τὰ θεάτρα, ἐνθα εἰδίδασκον ζωηρότερον τὰ ἔθνη πρὸς τὴν φιλοπατρίαν, τὴν ἠθικὴν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ ἐστηλίτερον τὰς κακίας ὅπως διαμορφώσωσι τὰ ἦθη καὶ καταστήσωσι καλῶς πολίτας. Τὰ θεάτρα τότε ἤγνωον τὴν τερπνὴν μετὰ τῆς οὐδαιολογίας τοῦ ἠθικοῦ. Ἦδη ὁ νεώτερος πολιτισμὸς οὐδόλως ἐξετάζει ταῦτα, οὐδόλως φιλοσοφεῖ περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ θεάτρου. Θεωρεῖ τὸ θεάτρον ὡς ἀπλοῦν μέσον σπατάλης τοῦ καιροῦ, πρὸς τέρψιν τῆς ἐράσεως καὶ ἀπόκτησιν ἐντυπώσεων ἀσχημάτων πρὸς τὰ

χρηστά ἦθη. Ἐν τοῖς Βωδεβίλ. παρίστανται τὰ παρέχοντα ἐπιπλοῖς κακιῶν, ἢ ἀρετῆς περισσῶτα· καὶ χλευάζεται, καὶ ἡ κακία θεια χειροκροτεῖται. Οὐδεὶς πρὸς ταῦτα σκέπτεται· ὡς τρυφίαι καὶ λοιπὸν συγχάζουσι θαπανῶντες· ματαίως χρόνον, χρήματα, διανοητικότητας, καὶ ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς ὑγρᾶς ἀτμοσφαιρας, ἐντὸς πεπικνωμένων μισμμάτων, καὶ σωματικῶς βλαπτιόμενοι κατὰ τὴν ὑγιάν, καὶ ἠθικῶς διαφθειρόμενοι. Τὸ δὲ οὐκ ἐπιβουλήν ἐστιν, ὅταν τι βλάται γυνεὶς ἔχοντας μεθ' ἑαυτὸν τὰ ἑαυτῶν τρυφερὰ τέκνα, εἰς τὰ ἑαυτῶν αἰ τοιαῦται θεατρικαὶ ἐντυπώσεις παράγουσι τὴν διαστροφήν τῆς διανοίας καὶ τὴν ἠθικὴν διαφθοράν. Ἐκεῖ διδάσκονται τὴν ἀσέβειαν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους, τὴν ἐπιβουλήν, τὴν ἀπιστοπίαν καὶ πᾶσαν κακίαν, σπανίως καὶ ἔχνος ἀρετῆς. Μία τῶν αἰτιῶν τῆς συγχρόνου ἠθικῆς πολλυγχοῦ καταπτώσεως· ἐστὶ καὶ ἡ πανταχοῦ εἰσυχθεῖσα τοιαύτη θεατρικὴ διασκέδασις.

Χρόνον φείδου, διδάσκου τὰ καλὰ, μάθε οἰκονομεῖν, καὶ εὐδαίμονος ἐργαζόμενος. Ταῦτα φέρουσι πρὸς εὐπραγίαν καὶ εὐδαιμονίαν.

Γ'. ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ

Περὶ ἐμβρύου.

Ὅταν τὸ ἐμβρυον ἦν καλῶ· ἀνεπτυγμένον, καὶ μείνη τὸν πρῶτον χρόνον ἐν τῇ μήτρῳ, ἐξέρχεται μεθ' ἑλίων τῶν περικαλύμμάτων αὐτοῦ.

Τίνα δὲ εἰσὶ τὰ περικαλύμματα ταῦτα;

Τὰ περικαλύμματα ταῦτά εἰσι τρεῖς μεμβράναι, αἱ ὁποῖαι ἐνυπάρχουσι μετὰ τοῦ ὄνυ, καὶ ἀναπτύσσονται κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμβρύου. Ἡ ἐσωτερικὴ καλεῖται ἄμνιον, εἶνε λεῖα καὶ ἀφανής· ἢ μετὰ ταύτην καλεῖται χιτῶν, καὶ ἡ ἐξωτερικὴ καλεῖται ἐπιχίτριον.

Τοῦ ἀμνίου ἡ ἐσω ἐπιράνεια ἐκκρίνει ὑγρὸν ἄφθονον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς συλλήψεως, καὶ ὀλιγώτερον κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐγκυμοσύνης, τὸ ὅποιον καλεῖται ἀμνιοτικὸν ὑγρὸν, κοινῶς γὰρ τὸ ὑγρὸν τοῦτο περικαλύπτει τὸ ἐμβρυον καὶ τὸ προσφυλάττει ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν πιέσεων. Πολλοὶ τῶν φυσιολόγων δοξάζουσι ὅτι τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἀπορροφᾶται διὰ τοῦ δέρματος τοῦ ἐμβρύου, καὶ εἰς χρησιμεύει πρὸς τροφήν αὐτοῦ. Ἡ δόξα αὕτη δὲν φαίνεται εἶναι

ἀληθής· διότι πολλὰ ἐμβρυα ἐξήσαν ἐν τῇ μήτρῳ, καίτοι τὸ ἀμνιοτικὸν ὑγρὸν ἦτο διεφθαρμένον, παρέχον ἀνυπόφορον ὄσμην. Ἄλλοτε μὲν ὑπῆρξεν ἀμνιοτικὸν ὑγρὸν, καὶ ὁμοίως τὸ ἐμβρυον ὑπῆρξε βιώεν ἐν τῇ μήτρῳ. Τὸ ἀμνιοτικὸν ὑγρὸν χρησιμεύει ἰδίως πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ τροφικὴν διαμοσὴν τοῦ ἐμβρύου, καὶ ἐν καιρῷ τοκετοῦ πρὸς προμυλιακτικὴν διαμοσὴν τοῦ στομίου τῆς μητέρας διὰ τοῦ σχήματός τοῦ σώματος τῶν ὑγρῶν.

Τὸ ὑστέριον (ἀκόλουθον) εἶνε πλίκου· ἀγγειώδες, παρῳχίον ἐπιφανείας. Ἡ ἐξωτερικὴ καίτοι προσκεκολλημένη ἐπὶ τῆς μήτρας, καὶ λαμβάνει αἷμα ἐκ ταύτης· ἡ ἐσωτερικὴ εἶνε κεκαλυμμένη παρὰ τῶν μεμβρανῶν τοῦ ἐμβρύου. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ταύτης ὑπάρχουσι πολλαὶ διακλαδώσεις τῶν ἀγγείων. Ἡ προσκεκολλημένη ἐπὶ τῆς μήτρας γίνεται συνήθως ἐπὶ τοῦ ἀνω μέρους τοῦ ὑστέρου ἐπὶ τῆς μήτρας· γίνεται συνήθως ἐπὶ τοῦ ἀνω μέρους αὐτῆς· ἄλλοτε καίτοι ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους αὐτῆς, καὶ ἐνίοτε ἐπὶ τῶν πλαγίων, καὶ σπανίως ἐπὶ τοῦ στομίου αὐτῆς, ὅπερ δὲν εἶνε ἐξαιρετικόν· διότι συμβαίνουσιν ἀμφοραγίαι κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην.

Τὸ ὑστέριον συνέχεται μετὰ τοῦ σώματος τοῦ ἐμβρύου διὰ τοῦ λώρου, ἔστι ἄρχειται ἐκ τοῦ ὑστέρου καὶ λήγει ἐπὶ τοῦ ὀμφάλου τοῦ ἐμβρύου. Κατ' ἀρχὰς εἶνε βραχύς, καὶ κατ' ὀλίγον μακρύνεται, ὅστε κατὰ τὸν τοκετὸν ἔχει μῆκος ὅσον μετὰ τὸ ἀνάστημα τοῦ βρέθους. Ὁ λῶρος κυρίως ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἀγγείων· διὰ τοῦ ἐνός τούτων ἔρχεται παρὰ τοῦ ὑστέρου τὸ αἷμα εἰς τὸ ἐμβρυον, μεταφέρεται εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἐκεῖθεν διακρίθεται εἰς ὅλον τὸ σῶμα κυκλοφοροῦν· διὰ τοῦ ἄλλου φέρεται τὸ αἷμα εἰς τὸ ὑστέριον, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς μήτρας εἰς τὰς φλέβας τῆς ἐγκύου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐμβρύου κατ' ἀρχὰς εἶνε μεγαλειτέρα τοῦ ὅλου ἄλλου σώματος. Κατὰ δὲ τὸν πέμπτον μῆνα ἄρχεται ἀναλογίᾳ μεταξὺ τῶν δύο τούτων μερῶν. Τὸ πρόσωπον εἶνε τότε μᾶλλον μικρότερον ὅσον τὸ ἐμβρυον εἶνε νεώτερον. Ὁ λαμβάνει κατὰ τὰς πρῶτους μῆνας τῆς ἐγκυμοσύνης φαίνεται ὡς μὴ ὑπάρχον· ἄρχεται φαίνεσθαι κατὰ τὸν τρίτον μῆνα. Τὰ μέλη κατ' ἀρχὰς φαίνονται ὡς μικρὰ σπειρία. Οἱ ὀφθαλμοὶ φαίνονται πρῶτον μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν αἰσθητικῶν· παρίστανται ὡς μικροὶ κύκλοι πολλοὶ μικροί. Τὰ βλέφαρα συνήθως ἀποχωρίζονται ἀπὸ ἀλλήλων κατὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μηνός. Ἡ ἴρις τῶν ὀφθαλμῶν εἶνε κεκλιμένη διὰ θάλας μεμβράνης μέχρι τοῦ ἕκτου μηνός. Τὰ ἐξωτερικὰ ὄρα φαίνονται κατὰ τὸν πέμπτον μῆνα. Ἡ βίς παρίστανται ἐν

πρώταις ὡς δύο μικραὶ τρύπαι· κατὰ τὸν δεύτερον μῆνα τὴν αὐτὴν τὰ πλάγια, οἱ ῥόθωνες καὶ ἡ στηλὴ αὐτῆς. Τὸ στόμα ἐστὶν ἀρχὰς πολὺ μέγα· κατὰ τὸν τρίτον μῆνα εἶνε εἰσέτι κατεστρωμένη. Τὰ γεννητικὰ μέρη ἀρχομένου τοῦ τρίτου μηνὸς ἀναπτύσσονται ἐξωτερικῶς· εἰς τὰ ἄρρηνα τὸ ὄσχεον εἶνε μικρὸν καὶ κενόν· εἰς τὴν ἠλεια τὸ σχίσμα τοῦ αἰδοίου φαίνεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ τρίτου μηνός. Τὸ δέρμα πρώτως ἀναπτύσσεται κατ' ἀρχὰς ὑμωδῆ καὶ βλεννομεμβράνην. Οἱ ὄνυχες σχηματίζονται κατὰ τὸν πέμπτον μῆνα. Ὁ νωτιαῖος μυελὸς ἀναπτύσσεται ὀλίγον μετὰ τὴν ἑξήμισιν, προηγείται τοῦ ἐγκεφάλου. Ἡ καρδιά φαίνεται πρώτως ἐν σημείον ἐρυθρὸν κινούμενον, εἰς οὗ γίνονται διακλαδώσεις ἐρυθρῆς αἷτινης εἰς τὸν αἰριώτερον κορμὸν τῶν ἀγγείων. Οἱ πνεύμονες ἀναπτύσσονται ταχέως. Τοῦ ἥπατος ἡ αὔξησις γίνεται ταχέως καὶ τοὺς πρώτους τέσσαρας μῆνας τῆς ἐγκυμοσύνης· κατόπι ἀμειψότερον ἀναπτύσσεται. Ἡ χοληδόχος κύστις εἶνε μικροτάτη καὶ κενή χολῆς.

Δ'. ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Τι διαφέρει ὁ ρευματισμὸς ἐκ τῆς νευραλγίας καὶ πῶς γίνονται.

Ἡ ἀρχικὴ αἰτία πάσης νόσου εἶνε ἡ ἐν τῷ διοργανισμῷ ὑπαρξὴ ὕλης περιττῆς νοσοποιού, τὴν ὁποίαν ἡ φύσις μὴ ἀνεχομένη σπένδει πρὸς ἀποβολήν. Ἡ ἀποβολὴ αὕτη γίνεται διὰ τῆς ὁδῶν, ἧται: διὰ τοῦ ὀσφύου, διὰ τῶν πνευμόνων, διὰ τῆς ἔδρας καὶ διὰ τῶν οὐρῶν. Ἡ ἐπικρατεστέρα τούτων εἶνε ἡ ἄδηλος διαπνοή, ἧται: ἡ διὰ τῶν πόρων τοῦ δέρματος· διὰ τοῦτο ἐκ τῆς βλάβης τῆς ἀδήλου διαπνοῆς ἐπιπλαῖσται νόσοι παράγονται.

Ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης τῆς φύσεως γίνεται ἔξαρσις τῶν ὀνείμων αὐτῆς καὶ διατάραξις τῆς ἐναρμονίου λειτουργίας τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος.

Τούτου τεθέντος, ἐὰν ἡ ἄδηλος διαπνοὴ διακοπῆ ἐπὶ τινος μέρους τοῦ σώματος, ἔστω διὰ περιφύειν ἐκ προσβολῆς ψυχρῶν ἐπιρροῶν, οἱ πόροι τοῦ δέρματος συστέλλονται, φράττονται, καὶ ἡ διὰ τούτων ἀποβλήτεια περιττὴ ὕλη μένει ἐντὸς τοῦ σώματος, ἧται: φέρεται διὰ τῶν τριχειδῶν ἀγγείων καὶ τοποθετεῖται τάχιστα ἐν ἐγγυτέρῳ παρεκκλειμένῳ ἐπιφανείῳ, ἵνα διὰ ταύτης ἐξέλθῃ τὸ ὄσ-

σφισμῷ· τοιαύτη ἐπιφάνεια ταχέως ἐνίστηται τοῦ περικαλύμματος τῶν νεύρων, ἡ τοῦ τῶν ἰνῶν μὲν τινος ἢ πλειόνων ἐνός, ἔνθα ἡ φύσις ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς περιττῆς ὕλης ἐπαυθεύει τὰς δυνάμεις τῆς ἀποβολῆς ἀντιδράσειν, εἰς τῆς γίνεται συσπώρευσις κατὰ τὸ μέγεθος πρὸς ἀποβολήν δι' ἄλλης ὁδοῦ. Ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης γίνονται πύσις τοῦ νεύρου καὶ δυσκινησία τῶν ἰνῶν τοῦ μύου, ἔνθα ἡ περιττὴ ὕλη εὐρίσκειται. Ἐκ τούτων παράγεται ἐκεῖ πόνος καὶ δυσκινησία μετὰ σκληρότητος, ἐνεκεν τῆς συμπεκνήσεως τοῦ αἵματος. Καὶ εἰ μὲν ἡ τοποθέτησις τῆς περιττῆς ὕλης ἐγένετο ἐπὶ νεύρου, ἀποτελεῖται **νευραλγία**· εἰ δὲ ἐπὶ ἰνῶν μύου, ἀποτελεῖται **μυαλγία** ἢ **ρευματισμὸς**.

Ἐκ τῆς συσπώρευσεως τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν φηθεισῶν ἐπιφανειῶν γίνονται συμπίκνωσις αὐτοῦ καὶ πύσις ἐπὶ τοῦ νεύρου, καὶ σκληρότης τῶν πύσιον ἰνῶν· ἐκ τούτων γίνεται πόνος, σκληρότης τῶν πύσιον ἰνῶν, καὶ αὔξησις τῆς θερμότητος, ἧται: ἀποτελεῖ τὸν ἐρεθισμὸν ἢ τὴν φλόγωσιν. Ὁ πόνος ἐστὶν φωνὴ τῆς πασχούσης φύσεως, αἰτούση: βοήθειαν πρὸς ἀποβολήν τῆς ἀντισταμένης περιττῆς ὕλης, ἧται: ἐκ τούτου ἀποτελεῖ τὴν νόσον καὶ εὐλόγως νοσοποιὸς καλεῖται.

Ἡ ἐργασία αὕτη τῆς φύσεως ἄγει οὕζουσα ἐπὶ ἡ πρὸς τὴν ἡμέραν, ἔτε συνήθως ἀρχεται ἢ ἀποβολὴ τῆς περιττῆς νοσοποιού ὕλης, καὶ ἀπολήγει τὴν ἐβδόμην. Αἱ ἡμέραι αὗται ἀποτελοῦσι τὰς κρισεμῶν ἡμέρας, περὶ ὧν ἐν προηγουμένοις ἐλέγχθη. Ἐὰν ἡ φύσις μὴ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποβολήν ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀνταγωνισμὸς τὴν ἑβδόμη καὶ πρὸς τὴν ἑβδόμη.

Τὰ ἐπὶ τοῦ πάσχοντος **νεύρου** ἀποτελέσματα τῆς περιττῆς νοσοποιού ὕλης κατάδηλα γίνονται ἀναλόγως μετὰ τὴν ιδιότητα τῆς λειτουργίας τοῦ νεύρου. Ἰνωστόν ἐστιν ὅτι τὰ μὲν τῶν νεύρων εἰσὶ κινήτικα, ὀφλ. συντελοῦν εἰς τὰς κινήσεις τῶν μύων· τὰ δὲ αἰσθητικὰ, ἧται: συντελοῦν πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι. Τὰ μὲν τῆς κινήσεως ἀποστεροῦνται τὴν κινήτικὴν δύναμιν, καὶ τὸ πάσχον μέρος καθίσταται ἀκίνητον καὶ παραλυτικόν· τὰ δὲ τῆς αἰσθησεως ὑφίστανται μείωσιν ἢ αὔξησιν τῆς αἰσθητικότητος, καὶ τὸ πάσχον μέρος οὐδὲν αἰσθάνεται ἢ ὑφίσταται ὑπεραισθησίαν· ἐὰν ἀμφότερα πάθωσιν, ἐπέργεται καὶ ἀκίνησις καὶ ἀναισθησία. Πάντατα δ' ἐνοπάσχει ἐν τῷ σημείῳ τῆς βλάβης καὶ πόνος καταπαλῆς γενόμενος αὐτομάτως, ἢ διὰ πύσεως ἢ διὰ ἤλεκτρικῶν ῥεύματων διεγερόμενος. Σὺν τῷ πόνῳ

γαρουφάλων, ή λαβαντίδος. Δι' αὐτοῦ γίνονται τὰ πικρῶμα (μα-
μάδες), καὶ διάφοροι φαρμακευτικοὶ ἄλοιποι.

Πρόχειρος τρόπος τοῦ καθαρίζειν τὰ ἔλαια.

Θέσ τὸ ἔλαιον ἐν φιάλῃ, καὶ πρόσθεσ ὕδωρ θερμὸν. Ἀνακίπτει
καλῶς, καὶ ἄρες ν' ἀποχωρισθῇ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἔλαιου. Ἀνακίπτει
τὸ ὕδωρ καὶ στράγγισον τὸ ἔλαιον διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος.

Ἄλλος τρόπος.

Θέσ τὸ ἔλαιον ἐν φιάλῃ, καὶ πρόσθεσ ἐν δέκατον τοῦ ποσοῦ τοῦ
ἐλαίου ζιζάνθηρακκ, ἢ τοῦ ὑπεάνθηρακκ (noir d'ivoire), ἀνακίπτει
καλῶς, ἄρες ἐπὶ τινι χρόνον, καὶ στράγγισον διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ὁ θάνατος αἵματος καὶ πνεύματος φυσιολογικῶς.

Ὅταν ὁ θάνατος ἐρχῆται κατ' ὀλίγον, αἱ σωματικαὶ δυνάμεις
ἐλαττοῦνται· αἱ δὲ ψυχικαὶ δυνάμεις ἀναλόγως σμικρύνονται· ἡ
ἀγάπη καὶ τὸ μῖσος, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ἀντιπάθεια, τὸ φίλημα
ἢ φιλοπατρία, ἢ φιλοδοξία κλπ. τὰ πάντα ἐλαττοῦνται, καὶ ὅπου
πλησιάζει ὁ θάνατος.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεώς του βρε-
χύνει τὰς ἀκτῖνάς του. Αἱ μεγάλαι ἰδέαι, ἢ μεγάλη φαντασία, ἢ
ἀντίληψις, κλπ. πάντα σμικρύνονται καὶ ἡ σφαῖρα τῆς διανοῆς
περιστέλλεται ἀναλόγως τῇ εἰς τὸν θάνατον προτεγγίσει.

Ἐπὶ τέλους σμικρυνόμενα καὶ περιστελλόμενα πάντα τὰ πνευ-
ματικά καὶ ἠθικὰ αἰσθήματα συσθηννύονται καὶ συναποθνήσκουσι
μετὰ τῆς ζωῆς τοῦ σώματος. Ἐν ζωῇ διαδέχεται ἡ ἀπιστοσύνη
διὰ τῆς σήψεως, καὶ ἡ σὰρξ ἀποσυντίθεται εἰς τὰ ἐξ ὧν συντίθεται.

Καρφίδες (καρφίτσαι).

Ἰπολογίζεται ὅτι καθ' ἑκάστην ἡμέραν καταναλίσκονται ἐν ὅλῃ
τῇ Εὐρώπῃ 84 ἑκατομμύρια καρφίδες, αἵτινες καθ' ἑκάστην παρά-
γονται εἰς τὰ διάφορα κράτη τῆς Εὐρώπης. Ἐν Ἀγγλίᾳ παράγον-

ται 54 ἑκατομμύρια. Ἐν Γαλλίᾳ 20 ἑκατομ. καὶ καθ' ὅλην τὴν
ἑλληνικὴν Εὐρώπην 10 ἑκατομ. Ἄπασι ἡ Εὐρώπη ἔχει ἤδη κατοί-
κους 340 ἑκατομ. Ὡστε ἀναλογεῖ μία καρφίς πρὸς 4 πρόσωπα.
Καὶ βιωτὸ ἀκατανόητον ἐστὶ τί γίνεται τὸ καθ' ἑκάστην κατανα-
λισκόμενον τοῦτο ποσόν.

Ἀριθμὸς σφαιριδίων αἱματιῶς.

Δύο κυρίως συστατικὰ ἔχει τὸ αἷμα· σφαιρίδια καὶ ὑγρὸν καλοῦ-
μινον πλάσμα, ἢ ὄρρος, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἐξ ὕδατος ἔχοντος
ἐν διαλύσει βιλικήν, λεύκωμα, καὶ ἕλλησ διαφόρους ὕλης ὀργανικῆς.

Τὰ σφαιρίδια εἰσι μικρότατα καὶ ἀπειράριθμα· ἐντὸς ἐνὸς κυβικοῦ
χιλιοστομέτρου αἵματος ἀνθρώπου ἐπιπάρουσι 4 ἑκατομμύρια
σφαιρίδια, τὰ ὅποια εἶνε πολὺ μικρότερα κατ' ὄγκον ὡς πρὸς τὰ
τῶν ζώων, ἄγουσι δὲ μεγεθυόμενα καθ' ὅσον προβαίνει τις ἐκ
τῶν τελειότερων πρὸς τ' ἀτελεστέρα ζῷα καὶ τ' ἀντίθετον ὁ ἀριθ-
μὸς αὐτῶν εἶνε μείζων καθ' ὅσον προβαίνει τις ἐκ τῶν ἀτελεστέ-
ρων πρὸς τὰ τελειότερα.

Ἄλλὰ τίνα τρόπον ἐγένοντο αἱ ἐρευναι αὗται;

Δι' ἐργασίου γίνεται μίγμα γνωστοῦ ποσοῦ αἵματος καὶ ὑγροῦ
τῆς. Τὸ αἷμα ἐξάγεται διὰ τῆς κεντήσεως τοῦ δερμάτος διὰ βελό-
νης. Τὸ σύνολον τοῦ μίγματος εἰσάγεται εἰς ὕαλινον σωλήνα, ὅς-
τις εἶνε διηρημένος εἰς μοῖρας γνωστοῦ ἀριθμοῦ, ὧν μία ἔχει πε-
πλατυσμένον τὰς παρειάς. Ἐκάστης μοῖρας ἰπολογίζεται ἢ γινωρι-
τικότης. Διὰ μικροσκοπίου ἀριθμοῦνται τὰ παρουσιαζόμενα σφαιρί-
δια ἐντὸς τῆς πεπιεσμένης μοῖρας. Οὕτω καλλιπασιζόμενες τὸν ἀ-
ριθμὸν τῶν μοιρῶν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σφαιριδίων τῶν ἐμπεριεχο-
μένων ἐν τῇ ἐρευνημένῃ μοῖρᾳ εὐρίσκομεν τὸ ποσὸν τῶν σφαιρι-
δίων τῶν ἐμπεριεχομένων ἐντὸς ἐνὸς χιλιοστομέτρου κύβου.

*Μίγμα πρὸς προφυλακτικὸν σκοπὸν ἐκ τῆς προβαλίνης
τῆς ὕγραυτος.*

Λάβε ἀργίλου ὀπτής (κορασάν) εἰς λεπτοτάτην κόην μέρη 10,
κομματίων πορκελάνης εἰς λεπτοτάτην κόην μέρη 10, ἄμμου
ὠσάτωος μέρος 1, λιθαργύρου μέρος 1, ἐλαίου λένου ὅσον ἀρκεῖ

γαρουφύλων, ή λαβαντίδος. Δι' αὐτοῦ γίνονται τὰ παρῴγια (καμάδες), καὶ διάφοροι φαρμακευτικοὶ ἀλοιφαί.

Πρόχειρος τρόπος τοῦ καθαρίζειν τὰ ἔλαια.

Θές τὸ ἔλαιον ἐν φιάλῃ καὶ πρόσθεε ὕδωρ θερμόν. Ἀνακίπτου καλῶς, καὶ ἄρες ν' ἀποχωρισθῇ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἔλαιου. Ἀνακίπτου τὸ ὕδωρ καὶ στράγγισον τὸ ἔλαιον διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος.

Ἄλλος τρόπος.

Θές τὸ ἔλαιον ἐν φιάλῃ, καὶ πρόσθεε ἐν δέκατον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἔλαιου ζιράνθρακκ, ἢ τοὶ ὑπεάνθρακκ (noir d'ivoire), ἀνακίπτου καλῶς, ἄρες ἐπὶ τινα χρόνον, καὶ στράγγισον διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ὁ θάνατος σώματος καὶ πνεύματος φυσιολογικῶς.

Ὅταν ὁ θάνατος ἐρχεται κατ' ὀλίγον, αἱ σωματικαὶ δυνάμεις ἐλαττοῦνται· αἱ δὲ ψυχικαὶ δυνάμεις ἀναλόγως σμικρύνονται· ἡ ἀγάπη καὶ τὸ μῖσος, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ἀντιπάθεια, τὸ φίλημα, ἡ φιλοπατρία, ἡ φιλοδοξία κλπ. τὰ πάντα ἐλαττοῦνται, καθ' ὅσον πλησιάζει ὁ θάνατος.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεώς του βραχύνει τὰς ἀκτῖνάς του. Αἱ μεγάλαι ἰδέαι, ἡ μεγάλη φαντασία, ἡ ἀντίληψις, κλπ. πάντα σμικρύνονται καὶ ἡ σφαιρα τῆς διανοῆς περιστέλλεται ἀναλόγως τῇ εἰς τὸν θάνατον προσεγγίσει.

Ἐπὶ τέλους σμικρύνονται καὶ περιστελλόμενα πάντα τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ αἰσθήματα συσθηννύονται καὶ συναποθνήσκουσι μετὰ τῆς ζωῆς τοῦ σώματος. Τὴν ζωὴν διαδέχεται ἡ ἀπυσύλλητος διὰ τῆς σήψεως, καὶ ἡ σὰρξ ἀποσυντίθεται εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη.

Κυρρίδες (κυρρίτσου).

Υπολογίζεται ὅτι καθ' ἑκάστην ἡμέραν καταναλίσκονται ἐν ἡλῃ τῇ Βυρῳπῃ 8 ἢ ἑκατομμύρια κυρρίδες, αἵτινες καθ' ἑκάστην παράγονται εἰς τὰ διάφορα κράτη τῆς Βυρῳπῆς. Ἐν Ἀγγλίᾳ παράγονται

ταὶ 54 ἑκατομμύρια. Ἐν Γαλλίᾳ 20 ἑκατομ. καὶ καθ' ἡμέραν τὴν ἡλίαν Βυρῳπῃ 10 ἑκατομ. Ἄπασι ἡ Βυρῳπῃ ἔχει ἤδη κατὰ τὸν 340 ἑκατομ. ὥστε ἀναλογεῖ μία κυρρίτις πρὸς 4 πρόσωπα. Καὶ ὅμως ἀκατανόητον ἐστὶ τί γίνονται τὸ καθ' ἑκάστην καταναλισκόμενον τοῦτο ποσόν.

Ἀριθμὸς σφαιριδίων αἵματος.

Δύο κυρίως συστατικὰ ἔχει τὸ αἷμα· σφαιριδία καὶ ὑγρὸν καλούμενον πλάσμα, ἡ ὀρρὸς, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἐξ ὕδατος ἔχοντος ἐν ἀκρίσει ἰνικήν, λεύκωμα, καὶ ἄλλας διαφόρους ὕλας ὀργανικὰς.

Τὰ σφαιριδία εἶσι μικρότατα καὶ ἀπειράριθμα· ἐντὸς ἐνὸς κυβικοῦ χιλιοστομέτρου αἵματος ἀνθρώπου ἐνοικάρχουσι 4 ἑκατομμύρια σφαιριδία, τὰ ὁποῖα εἶνε πολὺ μικρότερα κατ' ὄγκον ὡς πρὸς τὰ τῶν ζώων, ἄγουσι δὲ μεγεθυνόμενα καθ' ὅσον προβαίνει τις ἐκ τῶν τελειότερων πρὸς τ' ἀτελέστερα ζῆα· καὶ τ' ἀντίθετον ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶνε μείζων καθ' ὅσον προβαίνει τις ἐκ τῶν ἀτελεστῶν πρὸς τὰ τελειότερα.

Ἀλλὰ τίνα τρόπον ἐγένοντο αἱ ἐρευναι αὗται;

Δι' ἐργασίου γίνεται μίγμα γνωστοῦ ποσοῦ αἵματος καὶ ὑγροῦ τινος. Τὸ αἷμα ἐξάγεται διὰ τῆς κεντήσεως τοῦ θέρματος διὰ βελόνης. Τὸ σύνολον τοῦ μίγματος εἰσάγεται εἰς ὑάδιον σωλήνα, ὅστις εἶνε ὀρθογώνιος εἰς μοῖρας γνωστοῦ ἀριθμοῦ, ὃν μία ἔχει πεπλατυσμένας τὰς παρειάς. Ἐκάστης μοῖρας ὑπολογίζεται ἡ χωρητικότης. Διὰ μικροσκοπίου ἀριθμοῦνται τὰ παρούσα ζόμενα σφαιριδία ἐντὸς τῆς πεπαισμένης μοῖρας. Ὅττω καὶ λαπλασιάζοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν μοιρῶν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σφαιριδίων τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῇ ἐρευνημένῃ μοίρᾳ εὐρίσκωμεν τὸ ποσόν τῶν σφαιριδίων τῶν ἐμπεριεχομένων ἐντὸς ἐνὸς χιλιοστομέτρου κυβίου.

Μίγμα πρὸς προσέλιξιν σκευῶν ἐκ τῆς προσοβόλης τῆς ὑγρασίας.

Ἀδύε ἀργίλου ὀπτης (κωρασάνι) εἰς λεπτοτάτην κόην μέρη 10. κυματίων πορκελάνης εἰς λεπτοτάτην κόην μέρη 10, ἄμμου ὠσαύτως μέρος 1, λιθαργύρου μέρος 1, ἐλαίου λίνου ὡσον ἀρκεῖ

ν' αποτελεσθῆ πολυτάτης μάξας· διὰ ταύτης ἐπάλλειπον τὸ πᾶν καὶ ἄφεσι νὰ ξηραυνῆ. Χρήσιμον εἰς τοὺς τεχνίτας.

Ἐπὶ ἐμῷ ἀνεψιῷ Στ. Α. Ν. εὐ πράττειν.

Χαίρων ἐπιπροσφύθη τὰ Σά ἀριστεία καὶ τὸν προβιβασιμὸν εἰς τὰ τοῦ Γυμνασίου μαθήματα. Μετένης ἤδη, φίλον τέκνον, εἰς ἐκ σπουδᾶς, τὰς καθιστώσας τὸν καλῶς σπουδάζοντα ἄνδρα ἐν τῇ κοινῷ, σπουδάζειν καλούμενον. Ἀρχίζεις ἤδη, ἀνεψιέ, ἐπίμνη ἠλικίᾳ θέσιν, παρακαθήμενος ἐν συναναστραφαῖς καὶ ὁμιλίαις μετ' ἐνωτέρων κατὰ τε τὴν ἠλικίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν τάξιν· διότι ὁ σπουδάζων νέος ἐστὶν ὡς τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ μήτρᾳ τοῦ κόσμου. Τὰ γὰρ ἐκπαιδευτήρια καὶ ἡ ἠλικία ἀνατροφή μήτρα τῆς ἠθικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου εἰσὶ, τὸ δὲ τέλος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐστὶν ἡ κοσμητικὴ γέννησις του· ἐπειδὴ τότε κρείσται κατέχων θέσιν ἐπισημὴν τὴν ἐν τῇ κοινωνικῇ βίῳ. Ἐὰν αὐτὸ λέγω καὶ πρὸς πάντα νέον ἐργαζόμενον πρὸς ἀπόκτησιν ἐπιτηδεύματός τινος. Ὄταν οὗτος ἀποκατασταθῆ ἐπιτηδεύματις, τότε καὶ αὐτὸς ἐξέρχεται εἰς τὸν πλῆρη κοινωνικὸν κόσμον.

Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἐποχῶν, τῆς μαθητικῆς καὶ τῆς ἀπολευσεως. Ἄμα τὸ παιδίον ἀρχίζει νὰ συναισθάνηται τὴν ὑπερβίον του, ν' ἀντιλαμβάνηται τὰ περὶ ἑαυτοῦ, τί ἄλλο πρᾶται· παρὰ τὸ μανθάνειν λέξεις, τὸ ἀποκτᾶν ἰδέας, καὶ ἐπιθυμεῖν πᾶν τὸ εὐχαριστοῦν τῆς ὀρεκτικῆς διαθέσεως αὐτοῦ· πρὸς ταῦτα βλάπτει ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως τοῦ σώματός του. Ὅσῳ μᾶλλον αὐξάνει, τόσον καὶ αἱ ὀρεκτικαὶ διαθέσεις πρὸς τὴν μάθησιν ἐνεργούνται.

Τέλος φθάνει εἰς τὴν ἠλικίαν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ ἀνάπτυξις τοῦ σώματος σταματᾷ, τότε καὶ αἱ ῥηθείσαι διαθέσεις χαλαροῦνται καὶ σχεδὸν καταπαύουσιν, (ἡ τοῦ σώματος ἀνάπτυξις γίνεσθαι μέγιστον τοῦ βί' ἔτους τῆς ἠλικίας, ἢ ἀρχίζει ἡ ἐποχὴ τῆς ἀπολευσεως, τότε ἐπιθυμεῖ τιμᾶς, πλοῦτος, κτήματα, δόξαν κλπ.

Ὅθεν καὶ ἡ φύσις αὐτῆ καὶ ἡ λογικὴ ὑπαγορεύει ὅτι πᾶς νέος ἐν τῇ νεανικῇ ἠλικίᾳ ὀφείλει νὰ ἐνασχολῆται, ὄχι πρὸς τὸ ἀκαταμάχθαι τέρψεις, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀποκτᾶν ἐκεῖνα, ἅπερ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀπόλευσιν τῆς ἠθικῆς τέρψεως ἐν προσηκουσῇ ἠλικίᾳ. Πρέπει λοιπὸν νὰ μανθάνῃ καὶ νὰ σπουδάζῃ σύμφωνα μετ' τὸν προορισμὸν του,

καὶ ἀποκτᾶ ἰδέας καὶ γνώσεις παντὸς ἀντικειμένου εἰς μέλλουσαν ἀπὸ αὐτοῦ βίου εὐχαριστοῦ. Πρέπει νὰ ἐνασχολῆται εἰς τὸ ὄφελόν ἑαυτοῦ, νὰ ἀποφεύγῃ πᾶν τὸ ὁποῖον τῇ ἀφαιρῇ τὴν ἕξιν του ἐν τῇ κοινῷ, καὶ ν' ἀποκτᾷ πᾶν τὸ ἐπιθυμῶν ταύτην ἕξιν του ἐν τῇ κοινῷ, πᾶν ἀνάγκον, καὶ νὰ μανθάνῃ καὶ ἵεν ν' ἀποφεύγῃ πᾶν φαῦλον, πᾶν ἀνάγκον, καὶ νὰ μανθάνῃ καὶ ἀποφεύγῃ εἰς πᾶν συντελοῦν εἰς τὴν καλὴν ἐν τῇ κοινῷ ἀποκατάστασιν του. Τὰ κυριότερα τούτων εἰσὶ τὸ μανθάνειν ἐν τῇ νεανικῇ ἠλικίᾳ καλῶς καὶ ἐπισταμένως ὅτι ἐπιχειρῆσε μανθάνειν.

Ἐν αἵματι τοῦ πεπολιτισμένου ἔθνεσιν, ἀρχαίοις καὶ νέοις, ἡ χρησιμὴ θεωρεῖται ὡς εἶον μελέτημα παντὸς νέου σπουδαστοῦ καὶ καλῆς ἀνατροφῆς· αἰεὶ εἶναι διὰ τὴν ψυχὴν ὡς ἡ καθαρότης διὰ τὸ σῶμα.

Ἡ μὲν καθαρότης τοῦ σώματος διατηρεῖ τὴν ὑγιειάν καὶ προφυλάττει αὐτὴν ἐκ τῶν νόσων, συνεπάγει δὲ καὶ τὸ φιλόκαλον. Ἡ δὲ χρησιμὴ διατηρεῖ τὴν ψυχὴν ἀβλαβῆ καὶ προσφιλῆ καὶ τὴν ἐκ πάσης ἐξαχρεϊώσεως, ἀνηκούσης εἰς θυρωπικὸν φαῦλον καὶ κακῶς ἀνευθεραμμένον.

Ἐὰν ἤδη θεωρήσῃ κατὰ τὰ ῥηθέντα τοὺς ὀρεκτικὰς προγόνους ἡμῶν, οὗτοι περὶ πολλοῦ ἐποιούνοσ τὴν τε χρησιμότηταν καὶ τὴν ἀκαθαρσίτητα. Ὁ Σωκράτης αὐτὸς ἦτο φιλόκαλος τὸ σῶμα, ὅπερ ἀκαθαρσία. Ὁ Σωκράτης αὐτὸς ἦτο φιλόκαλος τὸ σῶμα, ὅπερ ἀκαθαρσία. Ὁ Σωκράτης αὐτὸς ἦτο φιλόκαλος τὸ σῶμα, ὅπερ ἀκαθαρσία. Ὁ Σωκράτης αὐτὸς ἦτο φιλόκαλος τὸ σῶμα, ὅπερ ἀκαθαρσία. Ὁ Σωκράτης αὐτὸς ἦτο φιλόκαλος τὸ σῶμα, ὅπερ ἀκαθαρσία.

Οἱ Σπαρτιάται, ἵνα ἀποφύγῃσ τὴν τιμωρίαν διὰ τοὺς ἀσχημονήσαντας ἐν Σπάρτῃ Κλαζομένους, αἰεὶ ἐπέλειε νὰ ἐκτεθῆ ἡ ἀσχημονία πρὸς τούτων, ἔγραψαν μόνον πρὸς τιμωρίαν ἀπὸ ἐξέσπτι Κλαζομένους ἀσχημονεῖν.

Ἔσο ὡς ἡ μέλισσα τὰ καλὰ συλλέγουσα ἐκ τῶν ἐπιπέδων ἀνθέων, καὶ οὐχὶ ὡς ἡ μύτα ἐπὶ ἀχθεῖαν ἐπικαθήμενή. Ἀνάγκασθαι συναγεῖν τὸν πρὸς Δημόδικον τοῦ Ἰσοκράτους λόγον.

Ὅλιθος εἰ καρδίης νοσερὸν κύτος ἠδὲ ἰθύνος.

Αἰεὶ ἀμβλιεργὸς ἀνὴρ ἄπεισι καλοῖσι. (Ἡσ.)

Φαιδράτης προσώπου ψυχῆς γαλήνη.

Καίσις ἔστο, ἄρβρον γὰρ ὑγιείας.

Ἄει τὸ κρίνειν τοῦ κρινομένου δεῖ εἶναι σφωτέρον ἄλλοις
κόκκου ψήφου.

Ὁ ἰατρός ὁρᾷ τὰ δεινὰ, θιγγάνει τε ἀγῶνων, καὶ ἐπ' ἄλλοις
τρέχουσι συμφορῆσι ἰδίᾳ καρπούται λύπας

(Ἱπποκράτης)

Κατύποιος μαχαιριδίου (σογιά).

Ὁ σπανίως ἀναφέρονται καταπόσεις καρφοβελωνῶν καὶ βίω-
νῶν, αἱ ὅτι ἐπὶ διὰ τοῦ χρόνου διέρχονται ἀβλαβῶς καὶ ἀνεπιση-
τως διάφορα ὄργανα τοῦ σώματος, καὶ ἐξέρχονται ἐξωθούμεναι παρὰ
τῆς φύσεως διὰ τῆς κοιλίας, τοῦ στόματος, τῶν βραχιόνων, τῶν με-
ρῶν, κλπ. Ἄλλοτε νοήματα καταποθέντα ἐξήλθον διὰ τῆς ἐξου-
σίου οὐσιώδους διαταρᾶξεως. Ἐν τούτοις ἡ ἐφημερίς ἰατρικῆς
Ταχυδρόμος ἀναφέρει ὅτι νεανίας ἡλικίας 20 ἐτῶν παλίου μετὰ
παιδίων κατέπε μαχαιριδίου μήκους 9 ἑκατοστομέτρων, ἀνοικτῶν
εἰσῆλθε τὸ μέρος τῆς λαβίδος πρώτον. Ὁ ἰατρός ἀμέσως διέταξε
τὴν βρώσιν πεπυκνωμένου ζυμοῦ κρέατος, ἕνα διασταλῶσι τὰ ἔν-
τερα, καὶ ἐπέθη τὸ σῶμα ἐπὶ τοῦ δεξιῦ πλαιγίου μέρους πρὸς ὄπισθεν.
Κατόπιν ἐπῆλθον σφοδροὶ πόνοι ἐντὸς τῆς κοιλίας, καὶ μετὰ δύο
ἡμέρας ἐπῆλθε δικροσία, μετ' ἧς ἐξήλθε τὸ μαχαιριδίον.

Ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ 7 σοφῶν ἐγεννήθη βρέφος ἐξ
ἵππου, ἔχον τὰ μὲν ἄνω μέγιστον τραχύλου καὶ τῶν χειρῶν ἀν-
θρωπόμορφα, τὰ δὲ λοιπὰ εἶχεν ἵππου. Ἐκλαυθμύριζε δὲ καθάπερ
τὰ νεογνά βρέφη. Παρίστα οὗτω μυθολογούμενον κένταυρον. Ἐδ-
εῖξον δὲ τὰ τιαῦτα τέρατα παράγονται ἐξ ἀνθρώπου μετὰ ζῴου.

Ὁ μαγνητικὸς ἕλιος ἢ ὁ ἠπικωτισμὸς.

Ἔχει τρεῖς στάδια. Α' ὕπνον φυσικὸν καὶ ἀντισθησιαν εἰς πῆ-
λους· χρησιμεύει τοῦτο εἰς χειρουργικὰς ἐγχειρίσεις κλπ. Β' ἠπικω-
ψίαν τῶν μυῶν ἢ καταληψίαν. Γ' ἰδίαν αἰσθησίν κατὰ τὴν θέλησιν
τοῦ πειραματιστοῦ. Τὴν κατάστασιν ταύτην μεταχειρίζονται πρὸς
πειράματα διαγνώσεως καὶ προγνώσεως, περὶ ὧν εἰσέτι αὐτὸν ἠ-
τικόν.